

איין יצא ואיין בא מטאטאים את האינתיפאדה אל מאחורי המחסות

מוסף על המשמר
מס' 34 (916)
18 באוגוסט 1988
יבאלול תשמ"ח

מספר השבעה, 1949

פינוי מצעו, אלטולה, תל-אביב, יוני 1948

הערכה הצילום המדוברת ביותר
בימים אלה

רשוב קאפה

ק לנני חודש התארת, בדיוק במורש זה, העלם רוברט קאפה עם צילומיו מיום נחיתת כוחות בנות-הברית בחוף נורמנדי, ביוני '44. הנעם הוא אבן לאוריה טסף בעקבות הערכה צילומית, המוצגת במוזיאון תל-אביב תל-אביב שנים סוערות - 1932-1954.

תחת כותרת: "שנים סוערות" - 1932-1954. לצד סדרת הצלמים, שנכנסו להיסטוריה של העיתונות המצלמות, ממלחמת האזרחים בספרד, מלחמת העולם השנייה ומלחמת הודו-סין, לצד הצלמים המכונים אירועים היסטוריים ואישיים, געו למסע של אנשי ציבור ידועים, אמנים מפורסמים וסופרים עמך - מתמקדת הערכה ב-40 תמונות, שצילם קאפה בישראל בין השנים 1948-1950. קאפה נכח בטקס הכרזת המדינה במוזיאון תל-אביב וילווה את מלחמת העצמאות, וקופת המעברות וראשית הבלי הקמתה של מדינת ישראל.

הדגש אצל קאפה איננו רק על "מה רואים" אלא, ובעיקר, על "איך רואים". דהיינו, לא רק המציאות מבעד לעדשת המצלמה, אלא המציאות מבעד לעיני החכמות של הצלם.

גדולתו של רוברט קאפה אינה נמדדת בכך, שהיה במקום הנכון, אלא ביכולתו לראות את הדברים הנכונים, לחתוך ולבודד אותם מסיביתם לבסוף - להפוך אותם לדימוי חזותי, חרישני, חדור ואנושי, החקוק בתוך כתמי שחור-לבן ואפורים, בפורנט מלבני של נייר צילום בעידן תצלומי הצבע האורסוניים, הצעקניים והסופר-מתוחכמים, טוב לחזור ולהתבונן בצניעותו המיוזרת המאופקת וההוטטית של רוברט קאפה.

חיים מאור

בתוך קליטה ומיון ייצור העליות, חיפה 1950

מאמר ולימוד

במערב העיר לוד, מוסתרת מעיני הציבור, נמצאת "שכונת הכותב", שכונת פתונים ומבנים מאולתרים אשר צמחה באופן מראי משני צידי כביש היגשה לבית החרושת "ולסקי" למימור שמנים. החוות והפתונים הבנויים כלקח פתיות, כולל מגרש בדרגל שהיה מפורסם בתקופת המגנט, ילליה השכונה מתגלגלים בה כיוון צריכת אשפה, לכלוך ורפש חורם כמבטאות.

כשכונת המסחרית על שם של 308 רובם, מתגוררים בעיקר בראים אשר נרדו, פלשו, אלו גורשו, (מוקד אל המיתור, לפי השקפת עולמם) מדרום הארץ. הם המורידו כש עזרה לו לסביבה, אבל הם יקדקעוהו לניריליריאו של פשע, זנות וסחר סמים — כפי שמסדר למצוא בשכונת עוני המוגדרת כאחד מבסיס העושה החמורים ביותר במדינת ישראל.

צריך לעבור את פתי הרכבת, לעבור על פני בתים שהיו פעם
וילות של פקידות הכתב האנגלית, לעבור עיקול קטן ואז נמצאים
במרכז של אזור מודרים, שמחנה פליטים נראה טוב לעומתו. ביום
קצין יש, הנראה מעיק על הנשמה, קשה להאמין שערירי יש רברים
כאלה במרכז מדינת ישראל.

ליד ודיא עיר מעורבת, מתגוררים בה כ-8,600 ערבים המהווים כ-17% מכלל תושבי העיר. זאת עובדה שקשה לשנותה, למרות שיש כאלה החולמים, כנראה, על גידוש בולל או לפחות על מיניסטרנסטר מרצון.

ע"ר והרדן, ניאמאן, כבוד שמשכר תמונות ושחשפו שנים
והדרגות סוציאליות, על מגמה לרילול אחוז בני המיעוטים בקריה
הריסה בתים מתאומים שכונות הדרבה; כינוי מצד עמותות
עירוניות להקניע לתושבים ערביים וזוטות בתוכניות, "בנה בתוך",
תוהגה שאינם, "יוצאי צבא" (דבר שהביא להסכמינו של בן)";
תרגילים נכונים מצד וצאי תמים על סוג למעט מבטרי ריזה

חמראן סרען בי ראש העיר, מקסים לוי (הואש של רודר) אומר, שחושבי שבות דיבבת הם בעצם פרילשים שקלילו את המס, שום ממת סיינה ופבנה כטחונין; למרות שהם אורחי המרינה בעלי כוחות בחירה.

אם הם פרלוש, למת נתנו להם לשלם שם בינך דרבה שניץ? האמת לא לפי רייו שזאת ארזה שבות וילת שנת ישנות שחושביה עדיי להתגורר כשבוטם ווהייריק ומבזא את התיים לברואים.

בִּצְדָה הַגִּיעַ לַעֲדוּד עוֹד גַּל שֶׁל עֲלִיָּה בְּרֹאזִית, רֹבֵם מִדֶּרֶדֶם, וְאָף אַחֵר לֹא עָשָׂה שׁוּם דָּבָר עַל מִנָּה לַעֲצוֹר אוֹתָם אוֹ לְהַסְדִּיר אֶת הָעִנְיָן. הַנְּדִירָה גִּבְרָה בְּכָל שַׁעֲפֹק יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּמִנְיֵי כְּרֹאִים מִהֲנֻגֵּב לְבִיתֵי שְׂרוֹת הַתְּעוֹפָה. הַיּוֹם וְהִי צִיּוֹרֶשׁ שֶׁשָּׂהָה לְתִלִּית אִתָּהּ וְעוֹד לְבִית קָשָׁה לְמַצּוֹה לֵה פִתְרוֹן, לְמִצּוֹת נֶאֱמָשִׁים אֵלֶּה הֵם בּוֹת אֶלְטֵרֹאֲלִי לֹא מִבְּסוּל, מִי שֶׁיִּטְפֵּל, יִסְמֹךְ אֶת הַפִּירוֹת.

כראי להיבטם לשבונה באור יום. בלילה זו הרפתקה לא מוסלפת. הכנייה הפראית צדה סימטאות במקומות שקדם היו החוכות, מעבים מפתלים בין החזונים שבחורף הם בלתי עבירים, ממתת הבוך והביוב הוורס בתעלות טבעיות.

נבטנו לביתה של משמחה ותיקה בשבונה, לא מהפולשים שזה מסקרוב באו. בכית עוני מחוריר. המטבח הוא חדר עם כיור סדוק שולחנות רעועים המחוזקים פתילות. קירות הבית מתפוררים מאלות הממשטט על פניהם ומתקרבת ללות החשוף של פקקי השטל המומין אפן. עוד חורף אחד ומי שיגיע בקיץ יתחמל בכלי בעיות.

בעלת הבית מקוננת על כך שהעידית אינה מציעה פתרון, כי בגלל היותם ערבים הם לא נחשבים לכנייזים. כל ניסיון לדבר עם ראש העיר נתקל בסירוב, והם לא שונאים יהודים ורוצים לגדל צמחא, בכל שבועה שציעו, אבל בבית סכר, לא בריד העינים יזנה.

„בתנאים כאלה, איך אפשר למנוע שילדי השכונה יורדו אבנים על דוכבת העוברת במגורי? שואל תושב אחד מהמקום. „מה יש להם לעשות חוץ מלהעתיק את סגנון האינטיפארדה“

הלאה משם, בסימטה אחרת דוכצים כמה ברואים בחצרו של בנא מוטא, אשר ביקש לפתוח מכולת במקום ולא קיבל רשיון. חצצר, מתחת לעמורים רעועים מכוסים בכדונט ישן, סרושים סטיתים ובשרים והגבים, שותים תה וממתנים שהונח יחלות, אולי ביא איזו בשרה אחרת.

מוסא, ראש משפחה עניפה רוצה רק להתפרנס מהמכולת שהוא, שבילו, גם שידות לתושבים, אבל לא נתנו לו, במקום זה קיבל קנס של 500 ש"ח ועוד 2,000 ש"ח על־תנאי למרות שהוא הבטיח שיכיר

שנינו להשיג הון פוליטי, כמו מוחמד ווטר ותופים זיאר, אבל גם
לא נקפו אצבע, רק השמיעו הצהרות...
בכל זאת היקמו ועדת מנכ"לים, שבראשה עמד הממונה על
המחוז במשרד הנונים, ב"ר שישן, לרם להם תוכנית להיפטר מהמוסד.
ההנה"ר היא שקטה לזהות מי הם התושבים הנוקיים של השכונה, כי
יש רבים שפלטו אותה התחלול...
אמנם היו ירישות תכום מתאומיות, אומר שטרית. אבל אלה

בוצעו כנגד תושביים שקיבלו דיו ציור. הרבטט ללחם, בצו וטריטור, כי מרורב תכדוראית, הדיו 400 דראש, רכר אל מוסלם, לרדיטו של יעד תושביים, מוכס עלדיי העיירייה. הדיי העיר ארדראש שבראש מוהיד ג'ם נמצא הויתור, הוליי לבנות ש ביט של 12 ביתות וזהה ג'ם עקלות של חרן משליים. הוא אל מוולו כצורי האובלסיויה הוואת. הוא נתן תוראא לשלפ' את וורכסיים שלם, אל מוולו לשלפ' את תרברואא. אבל עצם המקום דרש מתון מוהידוש של אל אפסיריוים.

מקסים לוי יודע כי תחת אחריותו עיד מעורבת ואפילו גיקס מהעיד המאמצת את לוד, כירידיק, שלא תיטוג מהאימץ ול על מנת שהערכים התיים בה ייהנו ממנו. הוא אינו ממסד את הכעות ולא נוהג כמו קורמיו שסאטאו את הבושה הואת מתחת לשטית

מאור של שלעידיה אין בסף לפתרון בעיית המגורים, מתבקשת כאן ההתערבות ממשלתית. במקרים של כיסיון למנוע סערים קניית ידירות בשכונות והרירות, לוי אינו יכול לעשות דבר, זאת מדינה תחתית, אבל את הוסיבות של התושבים הערביים ישמור, בזה אין ספק, אמר רובו.

שכונת הרבנות ובה לתשומת לב ממשלתית לפני שנה, אבל התירויות שנדרקו לחלל לא הביאו לתווה ממשית. טבעם של פתורונות פשוטים, שהם נעשים מוכנים בכל שמתקרב מועד ביצועם.

ח"כים עדיים ניסו לעזור, הם באו למקום בממגרת משלחת של ועדת הפנים של הכנסת, בראשות שילנסקי, ודרשו לכלול את השכונה יוד עם פורם שניד הטמוך במפת התכנון של העיר והתחילת לבנות לאנשי השכונה, כפי שעשו לתושבי מצוקה אחרים של העיר החד.

10

[illegible]

הנה לחים, התכרה לפיתוח לור ורמלה, הנמצאת תחת
משדר הגניו והשיבו, משדר שבראשו אחוז של ראש

אלה הצורה שהקמה ב-1964 במטרה לטפל בשיקום ופיתוח
מחלות, ומשימה העיקרית והמקורית היתה הריטת ובינוי נחיש
לחברים נחשלים, בעיקר איזור שכונת הרנכת ואיזור המרכז —

הוא עסקה ואיננו חלקי בפינוי ושיקום של איזור אחד, איזור
אחר, ובאיזור השני — שבנות הרכבת, לא טיפלה. מדוע? אולי
כי באיזור המרכז גרו יתורים ובאיזור הרכבת רק בדואים, הכל,
אלי משום שתשובת מהמברה אי אפשר לקבל: כל המנהלים

אל מפקד המדינה כן מרדכי, והוא כתב ד"ח ביקורת, על לור"ס
המדינה מעצמות למדינה, יש לראות בחומרה את העוברה
המדינה והשיכון לא פעל כאמצעות החברה לחסל את אחד
המדינה החברתיים שבמדינה, שבו תנאי הדיור גם מן הבעייתיים

התנאים המוצגים שבו תנאי הדיור הם מן הבעייתיים

כתב נתום על ידי 300 תושבים שרוצים שתהיה מכולת במקום. נתיים הוא יושב ללא סעש בחצר "ביתו" וסמתק שאללה, או החירות הקרובות, יביאו לו את הישועה.

אק שיטות, ודברו של ראש העיר לור מקסים לוי, מורה בי שכותב הרבנות אינה דאריה למגדלי אבוס, אבל לא מקבל את טענה שבעיר שבעיר מתעלמים מהחושבים העלבים, חרף הפרסומים אחרונים בעניין.

השכונה על גלי התקשורת אחיי הבחירות האחרונות
עקבות החשיפה הביאו אסילו את נשיא המדינה, הגיעו גם ח"כים

מכונת הרכבת בלוד היא אחד מכ"ס הענף והעוזבה החמורים ביותר במדינת

ולשיקא'ם המדב'ים לכבוד הבטחות, שמתבטע הדברים אין מתקיימות.

וְיָדִי אֲחִי, הֵעָרָה דָּוִד לִי, הַתְּקַצִּיב הַדְּרוֹמִי לְרֹגֶל

את נוגה קוגן צילם בועז ליניר

כל משפחה שהיתה מוכנה לעקוד 2,500 לירות שאז היו ודבה

אלה ארצו לוותר על זכויותיהם על הארמות, מירבו לקבל את
בכשת, ולקבלם, בִּסְמִינָתָם, הִנֵּיזוּ לְמִבְנוֹת הַרְבֵּי, וְלֹא קִבְּלוּ
בְּרִמְלֵה הָרָחֹם שֶׁנִּיחַ. עַל הַתְּמַקְלָק לֵב שִׁיחֹתָם אֶת הַתְּמַקְלָק
לְיִצְחָק, הַמִּשְׁוֹת, רַחֲמֵי שְׁלֵמָה אֲבִיחֵי, שֶׁשֶּׁן מִמֵּן וְהוֹת.
לְרִיזוֹ, רֹאשִׁי תֵּעִי, כֹּלֵל מִמֵּן יִזְלֵי, אֶת הַנֶּגֶן שִׁיחֹתָם
אֵלֶּה שְׁדֵי תְּמַקְלָק, כְּבֻדֵּי, עַל לֵאלֹה שְׁלֵמָה. וְהַתְּמַקְלָק
הַמִּשְׁוֹת קִרְוֹתוֹ לְבִנְיָה, וְאִתְּרֵל לְמִבְנוֹת שֶׁקֶן אֲרֹמֹת בְּכִסֵּם
שֶׁנִּיחַ, אֶת קְבֹל וְהִנֵּיזוּ בְּנִיחַ לְהִרְמֵם בְּתֵם עַל וְהוֹקֵן בֵּן יִצְחָק, כֹּה
שֶׁנִּיחַ, אֶת קְבֹל וְהִנֵּיזוּ בְּנִיחַ לְהִרְמֵם בְּתֵם עַל וְהוֹקֵן בֵּן יִצְחָק, כֹּה

לדב שיט, הממונה על מדון המרכז של משרד הנוש, יש
אולי חשבות יותר מעשית. שיש ישב בראש ועדה אשר
תסייעה במיוחד בשכונת הרבנות.

הוא אומר: "אני לא רוצה להיפגש עם אף אחד מהם, אני רוצה להיפגש עם אלוהים".

[illegible]

A high-contrast, black and white photograph of a woman standing next to a large, textured rock formation. She is wearing a light-colored, patterned dress and has her hand near her face. A small child is visible in the lower left corner, looking towards the camera.

המיכנים, מונעות מהעדידה הפעלת שירותי תכרואה נחוצים
 לתושבים מתגוררים בתנאים תת־אנושיים."

הוועדה הבין-ממשלתית שיש לשלש במקום את התושבים שהם אזרחי המדינה בלבד, ולסגור את יוקדת שטח מקום האלוף.
השלב השני של התוכנית יתבצע בהמשך: (1) מפקד אכרולווי שיקבע סטנדרט מדיק של התושבים האיש בתי-אבס אדווי-היש (2) ינהיגל סקרקטי ישראל צויר לשנות את ייעוד סקרקטי מחקללות מדיקל מדיק. (3) הסקרקטי תועמד לרשות משרד התיכון לבניית ידית אשר יוצעו לתושבי המקום בתנאי האכרולת הנהיגל בסיקרים (4) אלו. (5) תהליכי האישור לגבי שכונת דרנבת צריכים להיות מדיקל.

הזעירה חששה. "כי בהעדר מידע מסוים על תוכניותיהם ודאיותיהם
העיתונות בשכונת ה'כחמ" וברי' לזכות שבנאי שיקום מערפלים
עשויים לפלוש מסמכות תרשול תושביהם ולהתמקם בהם. לכן ביום
הבא, לפני שנה ורבע נספר הווארד הקובע לגבי הובאים לדור,
בכסו כן התבקש מנהל מקרקעי ישראל לבצע צילום אווירי של
השכונה על מנת לא לקבל פירוט תרשול תושביה.

מפני רבמת העוקרים כנחת השכונה וזה הדין בניית גשר, דבר
הנכבד והחשוב וישיב את ההוצאות, אולם, איש שהיה צריך
להתחיל את העניין, הורשע סמך שהיה אחרים ללמוד הערבי מטעם
ראש הממשלה, הושם מיד את מגול ודבכת וכיחד נמצא
המסמך שייבנו ידיו בלוגסת בתים שנבנו בשכונת ג'וזאריש,
תחתית, המסמך שייבנו ידיו בלוגסת בתים שנבנו בשכונת ג'וזאריש,
3 קומות, כח משלכנת משפחה שלימה וכן. מסמך את
המסמך שייבנו ידיו בלוגסת בתים שנבנו בשכונת ג'וזאריש,

ההתנגדות המוסרית של הברואים לאדם כבזיזתו על שמתחילתו
 אמרתי בוודאי, כשהמוצאן זאת שיש למוצאן את כניית כלל
 ערביי דור משום שיש כשמים בקליטתם בשכונות אחרות. לכן
 הצעתי: שאם הכוונה לבנות כ"כ 250 חדרות, בראי הכלכלי לא
 המספר ועל ערביי דור לפנות את ערביי העיר העתיקה שגם הם חיים
 בתנאים גרועים. הבנייה תהיה בשלבים, כאשר נגמור שלב ראשון
 נבנה ועודב לשלב הבא. לפני שבונייה החלטנו לתת חוקה

למלחמה, ובעוד 3 חודשים כבר אספו להוציא הידור בניה ולתחיל בבצוע בעת הצ'שור, לאחר הורר' וכל מסיים, וכל לעשות משהו מה, מיד וכל עיכובים בניהורר' בעוד מספר חודשים נרע אצל הנוולת הטובת אינו אלא יררר' בעלמא שרבות ורבות משיך לתורר' כפחות, או וחסם כסומה שכולה ורומלל כל בראים.

יש פתרון לשכונת הדיכתיים. לדברי רב שיש בידי אחיו של לוי נמצא כל התקציב לבנייה, בסעדי מיוחד וחשמואל לשכונת זו. נראה מתי ובאיזה אופן ישתמשו בו.

אלים עזר גרה פה

אלים והנניה. הוא
נרקומן ועיוור. היא
היתה נרקומנית וחיום
לוקחת רק וליומים
בשהיא "תופסת
עצבים". היא חולמת על
חתונה ועל לצאת מזה,
הוא חולם על התרופות
שבלעדיהן הוא לא יכול.
חיים ביחד מ"התרגלות"
מאת אילת מזוז צילם דודו ברינשטן

ב

סרידה שמרתי לאלים תורה. מה היה לי בשקית? שעון שחור, שתי טבעות שבתות. אחת עוד מהחתונה של אלים ממזמן וציפי ווב משקפיים. מתי שאני לא יודע אפילו אם זה היה ווב טורד. גם היחה שרשרת ווב קטנה של הילדה. איזו לילה. של אלים, ככה, כמו שאני שומר לאלים ולילדה שלה אח הובב בניילון כאים שוטרים ועוצרים אותי לעשרים וארבע שעות.

תנניה נרקומן עיוור בן 37, מזה שלוש שנים חבר של אלים. בריבוב איטי, תוך נעיצת מבט בנקודה כלשהי בחלל, עיניו שקועות עמוק עמוק בחיידק, הוא ממלמל סיפור נלווה בהרבה מאוד שתיקה, מעבדים בלי קשר מנושא לנושא, ויכוח תלש וקצר. התאריכים וניקתום של האירועים מקוטלגים: מזמן, נורא מזמן והשכונ, בזמן האחרון — לא יותר.

אלים

לום אחר אני רואה איזה עטן יוצא מאיזה דירה, ככה מול הבית שלי, אמרת, בטח מישור מסכן נשקר, או יצאתי בחוץ לראות מה העניינים. ראייתו אחר כזה מסכן, מה שאומרים לי שכל הבית שלו נשרף קומפלט, או אני איך אני יגיד את זה, רחמתי עליה ולקחתי אותו אצלי. כן זה היה תנניה. באלוהים, עד היום לא יודעים מי עשה לו תשיפה הוותי תאמיני לי אצלי זה רק מחמנים, למה יש לי לב כזה אני לא יכולה לראות משהו טוב.

אלים, בת 37, נמוכה, רזה ומצומקת, מספר קטן של צלקות נולדות מעטרת את ודועותיה, שיער אדמדם נדובליל, שניכר בו שלא פגש מברשת או מסרק כעת האחרונה. מבטני לנים משופשפים, חולצה סינתטית פרחונית בעלת רוכסן תקוע כחוייתה המעטלגת נלכדך.

אלים כמעט עיוורת. תהי אה רע מעצבים, תראי תראי, אפילו הרוקטור הוותי, כתבה את זה במתקן. כל ציור של תנניה, כל ההיסטוריה שלו, נמצאים בתוך שקית ניילון שקופה, והוא פותח באיטיות את השקית בה מנוכבים עשרות פתקים מקומטים, אישורים, חובטים ודיווחים בנסיון למצוא את הפתק המעיד על כך שעיוורונה של אלים נובע מעצבים.

הנה קחי את זה, תראי, הוא מושיט אישור מהמשרדה, שאבד את מפתחת רידתו בפעם המי יודע כמה. אלים, מתעצבנת, חוטפת מידיו את השקית ומנסה כוחה במציאת האישור. אני לא יודעת לקרוא ולא לסונוב, אבל לפי הצורה של הגייד אני יודעת בול ת'בוטה שלו.

אין דבר כזה אהבה

ני שלוש שנים ביחד עם תנניה מדיום ששורפו לי ת'כית, שומרת עליו שלא יתדרדר, פעם היה מודיק כל חומן, היום רק אדולנים אפגורורים וחלימים. אני מפתרת שיחוד לאתו מסלול. אני עם תנניה רק מהתרגלות, לא מאהבה.

אין דבר כזה אהבה. והתרגלות זה מה שקובע סתים ואני לא יעוון אותה, אני שומרת עליה. תנניה רזה, רזה, לבושה נקי, ג'ינס חרישים צמודים, חולצת טייק של ל'קסט מתחת אל תוך מבטיו וניגונים תגורה דמגית אגום מסורק, מגולת עסוק כל הזמן בחיפוש אחר "אישור" בשקית הניילון שלו, מתנתק ארובות מן הישחה, יושב שטות על הכיסא ורואש מתגורר לצדדים או נוטל מתאום מסה. אלים, רגשות וקפיצות, נרגש מאוד בדיבורה שבנוקע כמו מתוך כססה, בשמיעה צווארה נמתחים ועיניה הבמבעט סומות בולטות עוד יותר, אמרת: בגלל המקרה של התחבשות והמספריים הפסקו לו לתרופות: איזה מקרה של תחבשות והמספריים?

אלים: יום אחר היה אצלו משקית הוותי עם הנחיות גם תחבשות ומספריים. את יודעת, תנניה נלמסה הרבה פעמים להחאבד, או הוא לוקח תמיד תחבשות לחבוש את התנניה, בנקודה זו היא מוליטה שסוב מראה עיניים מריבורים שאין בהם ממש. היא מחזקמת מן הכיסא, שולפת את תנניה מביסא, מעמידה אותו ואומרת: תראה לה ת'כין, מרימה את חולצתו ותשפת נכ שכולו ודוע צלקות ושרידי בויות כוא, בוא, תהידי ת'מבטיים, תראה לה ח'דגליים שלך. לא צריך, אני אומרת, אני מאמינה ודועותי של תנניה מצולקות לכל אורכן בשפה ושם בין הצלקות, מצויות כתובות קעקע שלא נסתיימה מלאכה.

אלים: ככה הוא לוקח ת'חבשות קבעו אותו. פתאום מתגמלים עליו ועוצרים אותו, המשרתה תופרת תליסה... כמו שתופרת חיק המול שלו, איך שאומרים שנפל עם שופט ששחרר אותו... תנניה הולך עם שקית ותחבשות ומספריים ובגלל זה עוצר אותו?

למה שהם אמרו שהוא ניסה לנגוב מהבית מרקחת תרופות ובכלל עצרו אותו במקום אחר. את'כך הבית מרקחת לא רצו ללח לו תרופות בגלל זה? ת'כדים מעודדים את תנניה לתגובה: אני מתחיל לנגוב, למה כלי התרופות אני לא יכול?

אלים בועסת: והאלה יופי, אתה ממש משמת אותו מהריבוב שלך. אני לא יחז לו לנגוב בחיים שלך... **תיקנים מעבר לכל תקן**

דירה בה מתגוררים השניים, דירתה של אלים נמצאת בקומה רביעית ותנניה שהוא נכה, ובקושי הן מתקשה לעלות אליה. אלים פוחדת שעבריינים ישחילו להם סגנים מהגן וזו תהיה עליה לעצור את תנניה וחוזי סוה ישנו עניין ה'זקס. אנחנו בגר הדבה ומן יושבים בחורב פה על הרשא, שם על הרשא, העיקר שלא נהיה ברירה הוותי, זה לא רידה זה אורונה. ה"אדווח" נמצאת באתה השכונות תרשות בבארשכע, אורו מו שובנו הרבה עולים חרישים מכוונים תיבות הרואה השכונות בבטיסה לבניין מקשות על מציאת הדירה, אבל חדר המדרגות נק ומספח, עציצים ופוסטרים מעטרים אותה.

כפתח הדירה מוצבת רלת ברול כברה ומסורגת, המגינה על דלת העץ שעליה סימני פריצה רבים. "הנה זה", אומרת אלים, "את רואה זה רק מהשכונ, אתמול בערך, וזה ממזמן, וגם זה ממזמן".

רידה קטנה, חדר אדומים, חדר שינה, מטבחון. תנניה זוחל על הרצפה, מנסה לצוד את הנזקים הקטנים. "תראה, תראה, רק בגללם כל הגוף שלי מריחה". כסלון מספר כרסאות שבורות, נונחות האחת על גבי השנייה, מיסת ברזל מוצבת מולו, עליה מוזר קרוע. תנניה מתרומם באיטיות מן הרצפה, מפסיד איזו קללה הנוגעת לאימם של הנזקים. אלים מאוד נרגשת מבקרונ, לא גראה שמישהו ביקר באן מתישהו.

בטסס, ארונות עץ צבועים, מצודקים, שאינם מכילים רבר ומקדר ריק ממזון. תנניה מתכרר להרים את השיש המונח מימינו של הכיור במטבח, והנזקים המופתעים נפוצים לכל עבר, אלים ברעם: יכולת לשבור לך ת'שיש על הרגל. זה, זה מבאן לפני שיעלו עליך.

תנניה תלש, מקבל בהכנעה כל ציחי. במקלחת אין ידיות לבדיום או גם לא מתקלחים. בתוך השינה ממקמת מיטה גלילית מודר וחו לא. אין בגירים, אין תפצים, אין תלעשי שיצאו אותנו מכאן, זה לא חיים זה. בארשכע וותי עיד מסוככת, מלא עבריינים.

פגישות בתחנה המרכזית

שתי תפיסות שנים לסירוגין שזה תנניה מתוך שלישים ושבע שנותיו כבתי הכלא בארץ ואת המעצרים לא סופרים. תנניה, למה ישבתי בליכר ודרכה שנים כבלא, שטויות, הכל שטויות.

לבחנניה, אומרת אלים, איך אף אחד בעולם. זאת אומרת, אין לו אבא, אין לו אמא, ועם כל האחים שלו אין לו קשר, לא יודעים איפה הם.

לאלים חורים בצפון הארץ, אותה כאחת העיריות בנגב חדרה, שאומרת שיש שבע שנים טובות ושבע שנים רעות. אני מאמינה לכל מלה של הדודה הזאת. אני רוצה לכנות בית, אני רוצה להתקדם בחיים שלי, אני רוצה דירה נורמלית, סכיכה אתה, שיקים לתנניה.

אלים היתה נשואה. "ממזמן", ילדתה מנישואים אלה היום בת 12 חיתה עימה עד גיל שבע ומצאת כפנימיה דתית במרכז הארץ. אני מתביישת שהילדה תבוא אצלי, אומרת אלים וניכר בה שהיא מאוד נאה בבתה. אלים נפגשת עם בתה לעיתים רחוקות, וגם אז רק בתחנה המרכזית של בארשכע. אני לא יכולה להביא אותה לחפשים, שזה כפנימיה היא מקבלת וזינגר טוב. בפעם האחרונה שנפגשו בתחנה "אני" פנה אל אלים שטות, שרצה לרעץ לאן נעלמה חברה שלה שדחתה עימה. אזו הילדה שלי נורא כבתה כי היא פחדה שהשטות ישים את אגנו שלם בפנים.

אלים היתה נרקומנית, היום, היא אומרת, היום רק חלימים כשאני תופסת עצבים, אבל ככה — נקיות. גם לתנניה יש רידה משלו. הדירה ממקמת כציר השני של הרחוב בו נתגוררים השניים כרדתה של אלים לעיתים מוזמנות. כל פעם שאני הייתי געצר היו פחדים לי אותה.

יום אחד נתחתן, אני ותנניה, אומרת אלים תנניה לא מגיב בחלומות שלו אין תחנה, יש ג'זקים ותורפות.

אפילו הדודה אמרה

מנהלת לשכת הדווחה שבטיסלה נמצאים אלים ותנניה, מערנה אסורים, סיפרה שכמפגשה האחרון עמם הם הופיעו מסוממים ולהומנה נוסחת, כשנתבקשו לבוא. נקיים, לא הופיעו. מסור דירתו של תנניה, אומרת אפרים "חור על עצמו מספר פעמים לאורך השנים, ככל פעם אנו מציינים את הדירה בציר כתיי במ כליכית, כריות, מיניים, תנור, מקרר, מיטה ובכל פעם, כשתנניה נעצר, נסרצת הדירה והכל נגנב.

מכיוון שאלים ותנניה אינם נשואים, ההתייחסות אליהם אינה יכולה להיות כהתייחסות לזוג. כך שנים פנייתם לעקור לדירה בקושת סיקק, וגם רצונה של אלים לעזוב את בארשכע יפלים להיסון ולהיכור רק לאחר שיפנו בנפרד.

מקד מישל עידן, דובר מרחב הנגב, אליו הפגינו את סענותיו של תנניה עליכך שהוא נעצר, כל שני וחמישי סתם אמר: למשטרת בארשכע אין זמן ובות אדם להתעסק עם מעצרי שווא, אם אדם נעצר בנראה שיש סיבה לכך.

תנניה חלה מאוד, אלים חולה. תנניה כמעט איש לחיים, אלים נאחזת בהם בצמרניה, אלים אופטימית, מאמינה שיהיה טוב, אפילו הדורה שלה אומרת שכן יחיה.

שכונה ד', צפון בארשכע

בהיותי מנהל פריקט כוללני מטעם משרד השיכון כאחת השכונות הקשות ביותר מבחינה חברתית בארץ שכונה ד' צפון בארשכע) אני עד כמו עיני לתופעות מחרדות של לידים בני שבע שמונה המשמשים בלדרי סמים וילדים בני 11-10 המעשים סמים, שלא לדבר על בני נוער, חילונים, חילונים, משוחררים, ומכוונים. מאחר שהנגישות לסם נדולה, הן בשל התרחבות מוסדות של צרכני הסם והן בשל תאוצה שקולב המסחר בסם דרך לבנון. עזה ויהודה ושומרון, בעוד המתהדרים לסם גדלה בממדים מבהילים. בתהילה במסומנות הסוגיהם נקוסי מצוקה חברתית (כגון השכונות תל אביב, חולון, לאוויים ומאור) בנוף ארצנו ומשק התופעל הנוג כאמצעות מסחר גמון של צרכני סמים על מנת לממן קניית סם חדרוש לצרכנים האשיוניים ועשים זאת כלא מעצורים. תופעה של חסינות צרכנים לסוחרים המפלים קורבנות תמימים שגם הם יחויסותהי סמים לעתיד וגם הם יפלו אחריהם וחוץ חסילות היא היא אשר חליכה להדור: שנים מעטות, בסיום, המכתה בתב אולא, מאחר שטות לי סם במסוד האוים יש קרן של 400 מיליון, וזלר למכתמה כלל עומקמת בסם אבכש שתעשר כל מאמץ כד לחשיג עבוי מדעת, שראל סכום ככשהו מתגל קרן או על מנת לעצמן מלמך, בקולא למלחמה בסם.

בנימין בוטשווילי, סגן מנהל אגף הדורות כעריית בארשכע, מסר לי בידו משרדו לא קיימים נתונים מקיפים על מספרם של הנרקומנים בבארשכע. אינני מאמין שישנו מספר כלשהו שיכול להצביע על נתונים מדויקים. בדיקת המספר וגם בדיקת משרד הבריאות קיימים נתונים אחרים חלקיים ולעיתים חסומים. נגבי חסומים בעליה אומר בוטשווילי: שאנו לא מסתלים בגרם סים אלא במשפחותיהם, כיום מסופלות הקופות על ידי אגף הדורות. נתונים מדויקים מניחים כא משלש סיבות:

1. חוסר בידוי מספר
2. חוסר מידע
3. חוסר מידע
4. חוסר מידע
5. חוסר מידע
6. חוסר מידע
7. חוסר מידע
8. חוסר מידע
9. חוסר מידע
10. חוסר מידע
11. חוסר מידע
12. חוסר מידע
13. חוסר מידע
14. חוסר מידע
15. חוסר מידע
16. חוסר מידע
17. חוסר מידע
18. חוסר מידע
19. חוסר מידע
20. חוסר מידע

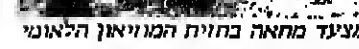
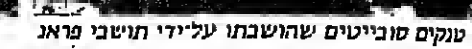
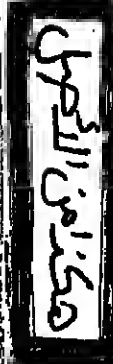
[illegible][illegible]

● זאב צחור

[illegible]

1998

צילום מ. לוי, "סנהדרין"

מלוש עריפות בדור

ממקום עבורתם ומו התייבש במסעוכם או נאלצו מעלה בדיחה זו חיוך על השפתיים, רק שלישי צ'יטלובקה אינם

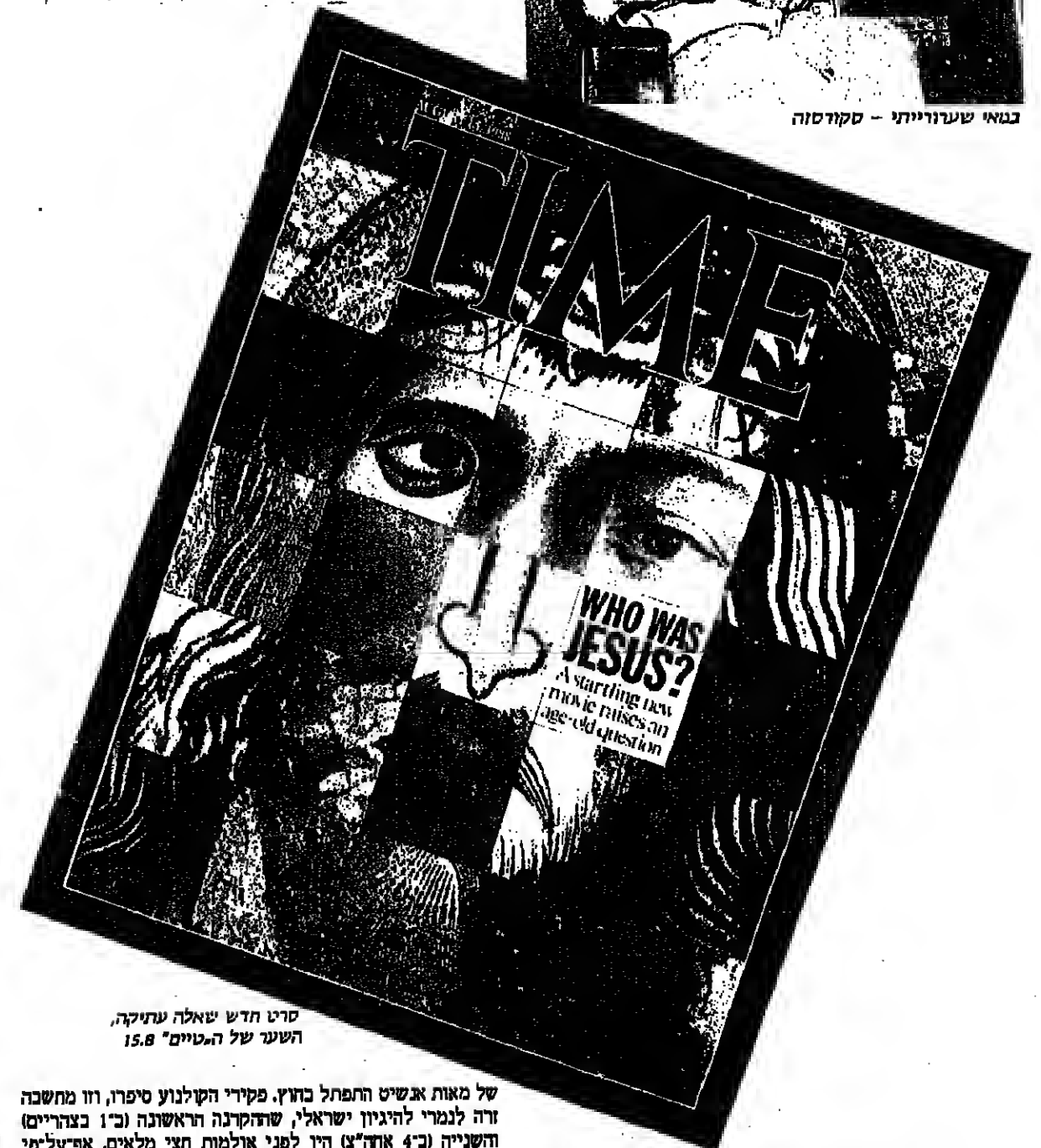
77901 755 1120 20 — 800 7120 1120

מִי הַזֶּמֶן אֶת הַפְּלִיטָה?

13

בגאוי שערוריית - סקורסוזה

סרט חדש שאלה עתיקה, השער של הטיים 15.8

של מאות אגשים התפתל בחוץ. פקיד הקולנוע סיפור, וזו מחשבה זרה לגמרי להציגו ישראלי, שהקדמה הראשונה נכזבה בציוריים חשנייה (כ-4 אחוזים) היו לפני אלמנט חצי מלאים אפילו ישראלי שקהל רב המתיין בחוץ, מפני שהם לא רצו שהמאמץ יסמיע לצופים באלים. סמכות הברסטיט המפקח בדיוק כ-10 בצדדים והקדמה הקדמה ל-360 צופים, ובריוק כ-4 אחוזים התקיימה הקדמה ל-370 צופים באלים כן 600 סקטורים.

ישו ותאווה הבשרים

על ידי התפנוץ היה חרטה אפרי לוחות מוקד בבתי הקולנוע כעור חמישה שבועות. אבל בכל שנבחר הביקורת נגדו מצד הוויז'נליס פורמנטאליסטיים כבר החשש בקרב המפיקים — חברת 'ינברסל' רשת בני הקולנוע 'סינאפלט אוריאן' — שחוגים אלה, בעיקר הקולנועיים והפרסונליסטיים, תארגנו ויכוחו על דת נגד הסרט. החלל לבול את התארגנות על-ידי הקדמת הקדמה כן נמצאו 'אבות הכנסייה' למיניהם שממציאים את 'הפיתוי האוריאן' שצפו בו ועל פי הפרסומים ותעודת החקר שגם

כבר מזמן לא חולל סרט מהומה אדיה שנואת, הפיתוי האחרון של 'ישו' עומד עתה במרכז סערה ציבורית בארצות-הברית, לעומת לב מפקי שגרם, בסוף השבוע הראשון להקרנתו, חצי מיליון דולר. אגנם הביא הוא רומי'קתול', הסוכר 'וני'אורחודוכטי, והחוסר'טיא חניך הכנסייה הדכוראית, אבל היחידים אשמים. במיוחד הגשיא היהודי של אורכני 'ינברסל' בהם הובק הסרט. חוץ מזה די משועמם, דליה שחורי חזתה בו מאת דליה שחורי (ווישינגטון)

במחשבה של ישו בשליל האל ומשיחו. יורד עם זאת הם לא היו מילס למעמד עם מחשבה זו עד הסוף. ישו, הנחלקט עם מילס ומפחד תורה, המגדל מלחמה בין כוחות הטוב לבנות חתם — כן אלא ישו הכמה לאהבת אשה ולחיי משפחה — לא חתם למעלה של חמדה ורד פלוסר, הדואה כישו גאון, שהטיף להתלמידים ברוח המון, הוא מגיע למסקנה, שכל פרשנות של ישו היא לניסיון, ולעניין זה במעט לא משנה אם ישו מציג את עצמו או לא היה אך בכל שהמחקר מפליג יותר לספידות כהונתו כן מתרבה העניין בין אנשי המחקר לבין המאמין הפשוט, ולחובות הדתות וישו, כפי שהוא מתואר בדי השלישית, חר וזלזול הסטוריה, אמת, עובדה.

זו זאת אלא שאגשים מן האגף הזה, של המאמינים הפשוטים, לא מחשבים והלא מלומדים, מצאו את האשמים האמיתיים של המלחמה וההרס. הבומר רולנד וילרסון מ.אגוד המשפחה 'מייק' ארנז נוצרי שמרני פורמנטאליסטי, שעמך בראש מוסד בתל-אביב, האשים את אולפני 'ינברסל' M.C.A. שנתחם על 'ינברסל', שנשיאה הוא סירני שיינברג, שהם שש עשרה אסטרטגיות מבוזות. כמה נוצרים נמצאים במחנה הגנריות של 'ינברסל' M.C.A. ? שאל. 'ובמה נוצרים תחם בעצת הגנריות של M.C.A. זה היה כיום כ' בשבוע

הוליכו אותם שולל. הכמיון להראות להם את הסרט במעור מעין אר בסופו של דבר ערכו הקדמה בודדת לכ-20 אנשי במחנה יום אחר לפני שהסרט יצא להקרנה כללית.

השערה רב עזרה. המפיקים הצליחו לתפוס את הגל בזמן אדי' שיצא לדרך ולפני שהגיע לשואו וטיס את הסרט. הם גם הצליחו לתפוס סיפורי-שער ב.טיים מגאזין, עם חפוצה של חמישה מיליון עותקים. באמריקה הרבים נגדוים בכסף ורובם כן, השתקו ריחונו העיתונים על דמות כללי של יותר מ-425,000 דולר מתקרנות סוף השבוע הראשון כלכר.

כמו בדבריה מקרים באלה, סיפור אחר היה השערה רב עזרה. הוא הסרט. כפי שהוא באמת, השערה רב עזרה. הוא השעה האחרונה, נערך, של הסרט. כה ישו שעל הצלב חנה אפסרת אחרת הוא יורד מן הצלב נושא לאשה את מרים המגדלית, מקיים אתה 'חסימי' לעין המצלמה, היא בחיין כשהבדק מבה בה, הוא נושא לאשה את מרים, אותו של אלעזר מוכה השתן, שאותו החזיר לחיים, וזה חיי אישה, יאןף אס חנו, גם עם אותה מרתה.

זה הקטע הנורא, כי ישו היה מלך תאווה הבשרים ונעל המאוייט האנושיים הפשוטים של בית, משפחה, אשה, ילדים, הקטע הזה שאגם, נשתלכ בפרט כמנעין חלום או חיה, שכסומה ישו חזר אל הצלב, ועזע את הממונים על האמונה ער כדי כן, שלא נשמעו כמעט ריבויים על חילול הקודש בקטעים אחרים, למשל פרשנות חדשה, לפיה יהודה איש קריות כלל לא בנה בישו, אלא המכיר אותו לדומאים לפי הוראתו ומתוך אהבה עמוקה לו. או הנהג ישו בעשוריו כמין חולה במחלת הנפילה, או סובל ממאבי ראש עזים המרמזים נט בכיוון של שיגעון איש משוט, שהביט לו לראש שיש לו מבר מיתר לעולם, שהוא נביא, או משיח, כן אלהים. בדיוש' יש כאלה בסית כל רחוב הגומתי, כמעט בכל פינת רחוב. הנמרים למיניהם, שראוינו בשבועיים האחרונים בכלי חת שורר, לא הכחישו שהצר האנושי של ישו חלק חלק בלתי-נפרד

לאלפני 'ינברסל', את יד M.C.A. לו וסרמן ממסגר את ישו אל הצלב. המילה 'יהודי' לא נאמרה, היא עזקה. 'הנצחיות טיימס' ציון, במשפט מאון, שאגנם מנהלים בביתים רבים בחברת 'ינברסל' הם יהודים, אבל בחב' הטרסריל ל.פיתוי, פול שיינברג, התחנך בבסיסה הדסרסית והחלית, הביאמי מיטע סקורסוזה הוא רומי קאחולי, שלמד ליטורי סובות, והספר ניקס קאחאצאקיים הוא יוני. לך שבצע אותו, שיהודים לא צלבו את ישו בפעם השנייה, כשהם עוד לא התנבדו על הפעם הראשונה.

דס עד כדי בחילה

ב תחילת הדת ישו, כן הגר, עזשה צלביס. הצלביס מנוסרים ומעורבים כמו בשטח. 'עשה זאת כעצמן' של חבת רהיטים סקרינבית. נורעין מפאר טאנר ועליו מורכב מורעין מפאר מאון, שבאצטע נוסר הלל מלכני תואם. צלב בה משוכלל ואסתטי. בוראי נדרשה בימי קט שנהלבתו. האט מחקל על הדעת שהיו מאת צלבים ימים באלה, שענו על צרי הצליבת הטיטוניות של הרמאית קשיה.

ישו המעונה, עושה הצלביס, משתף פעולה עם חרסאט נגר המורדים היהודים. אחרי ששא בונה את הצלביס הוא נושא אותם אל הכיכר וכמה טבל, בסוף יישא את הצלב שלו עצמו, למעמים משר את כמות רגלי הצלובים כן, שמסמר אדי יהודי אותן. פרץ חרט נשפך אל פניו. הוא רוצה בדרך זו לנחם שאלוהים ישא אותו, מפני שאלוהים, כרבי, אובח אותו, אבל הוא (ישו) לא יכול לשאת את הכאב.

אלי' כן המקום לומר, שהסרט של סקורסוזה לא רק ער כדי בחילה ממש. הניחוש שלי הוא, שסקורסוזה החליט להשתמש באלמנט ורט שפני שהוא ירע את האמת: שחז מסיבה אחרת בתחילת הסרט, שבה ראינו את מרים המגדלית, חזונה, עוסקת במקצועה, ופרט לקטע המסיים — רוב הסרט נערך מן להולטין, הוא בריאה חדשה, שאני ישר טרס נוסר מין ונחל כל מדיכ מעורר אחר, חריוני אלימות, הטרס שלו לו יוקדן אפילו מפני קהל מבחר וקטן. לפיכך, ישו אבל המורעץ והמנין שלו חוסר לרם

החללית בתפוחי האחרון של הצלב. ישו חולם על וישואן עם מריה מגדלמ

וילס דאפי, האיש מנצח

הגשפן מפני בקולוים עזים, בטעודה האחרונה תפך היין שהוא שוחה לרם. זר הקצים המולכט על ראשו מגיר מיר נחלי רם הקרבת הקרבות היא תגינה ונראית, שהאצטקים מקריבי לבבות האים במבטקו לא היו מתביישים בה. היו עוד סצינות שאין כיכולתי לתארן, כי לא הסתכלתי. לדגעים חשכתי שאני יושבת בסרט עקוב מרם של פרנסיס פורר קופולה, אבל לא, זה היה סקורסוזה הנמרד, מ.אליס לא נרה כאן עור, ומ.צבע הכמרי' במאמר מערכת תחת הכותרת: 'שטן זוס בחוליוור' נגר הנסיון להזום את חופש הביטוי, התייחס הנצירידק טיימס' למרחץ רמים זה. 'מה שריכס עשויים למצוא במפריע באמת בסרט הוא לא התיאור של ישו מבוכלב, אנשי, אלא הישענות הכיסאי שלו על כשר קידע ומלא רם, של אים וזהו, כדי לאירי סיפור תנכ'י. הסרט תואם נגר העטע. אלימות חונם, כדי לזכות בקוסט הקולנוע היא הפיתוי שהעדים השטן המחזקב במצלמות. למרבה הצער, נראה שגם סקורסוזה נכנע לו.'

בלונדינו בין שווארצעס

ל שו, שכחתי לספר קודם, אחרי שהוא מחבר רגל לרגל של יהודי מוכל לצלב ואין מנוחה לנשם, חוגר תגודת מטמרים ומחריק היטב אל נופם, כדי לפגוע בעצמו ולהתיישר עוד יותר. ייסודיו והתלבויותיו, שהפחד הוא מוטיב בסיסי בהם, מוכאים ברמה של גיל להתבגרות. אדם ממוגר ולא מאמין, המכיר כבר את כל הטענות והאדיאלוגיות, אינו יכול למצוא עניין בישו של סקורסוזה.

יש בסרט קטעים מורדים, חסרי אמינות תלולטין, כמו הקטע על ישו היוצא להתירר במרבה הדתיים המוצגים בפניו, ישו עושה הניסים, ישו המתיח את אלעזר, ישו הפוגש כיוחנה המטביל ועובר מבילה מריו. והמורד מכל: תיאור היהודים.

היהודים מתוארים כפראים כדאים, אנשי המרד, כדי עוד, שבשאינם מוכרים אנגליה, הם ממלמלים משהו הדומה לערבית. הטרס הופרט כמרוקו ובהתאם לכך יש רק רמזים בצורה של אבנים גדולות, או סלעים וקשתות עתיקות, לכך שיש עיר ושמה ירושלים. העיר נדרסה רק בשבת 70 לספידת, אבל היות שאינה מתוארת, או רק מרומזת, בסרט, אפשר לתשוב שזו עיר רפאים פרימיטיבית. יש בסרט תיאור תמוה של חתונה יהודית, כשעל בני המשתתפים חקיקות כתובות קעקע, כמו גם על סניה וגופה של מרים המגדלית. רק הבחן הגדול, היוצא בנר ישו לאחר שהוא הופך את שולחנות החלפנים מחוץ לתומות העיר מתאים לדימוי של בן גורל. ישו, אגב, הוא הבלונדי היהודי בין בני המרד השחורים. גם מריס המגדלית (ברברה הישי) מצובעת בשחור מצועע, שרוקע מוסף הריכה ליופיה.

טנצת הטיס, שאיש לא יקום וייצא את הסרט לפניה גם אם ישתעמם עד מאור היא, למרבה ההפתעה, היפה ביותר בסרט. סורסכל, היא משתבצת בו בצורה מעניינת ורבתי-השראה, שית, היא יפה הדוגמה ישו על הצלב, מתפתל באברים ושואל את השאלה המפורסמת: 'אלי, למה עזבתני?' סקורסוזה מפרש את השאלה בהבעת ספק באלוהים: כשבר בתומת האמונה, זה הרגע בו נפתח הפתח לשטן והוא יכול לחדור ולהצליח. לעיני ישו מוביע מלאך קטן ילידה בלונדית מקסימה, המברכת אנגליה-אנגליה, מושיט לו את ידו, מודיר אותו מן הצלב ומרגיע אותו אל תראג, מלאה שאה ייסוריך, מריום והלאה תחיה כאחד האדם.

ישו פוגש את מרים המגדלית ואחרי שהוא מנה, נחלו לו המלאך והשאה ללכת אל נשים אחרות: רע לך, הוא אומר, האשה היא חמיר אותה אשה. היא לעולם לא מנה או כלה מן העולם. אותה ואלכת, אחרת כאה, אבל האשה היא תמיד אותה אשה.

ישו לא מתוודת. יש לו ילדים משתי האחיות מרים ומרתה, וכשחזר וכן בא כימיט, על ערש מותו, מורמנים אליו אחיהם מהשליחים. אחרון מגיע יהודה איש קריות, המביע כעס רב למראה וחלשת האופי. שגילת ישו, כשרתפתלה לחיי העולם הזה, ישו מתעשת ולמרבה המזל הוא יכול לתחרות את הגלגל. מלאך האלוהים מתגלה כסמל וישו חוזר אל הצלב בשמחה. 'המשימה השלימה', הוא קורא אל אלוהים מעל הצלב והקול, הודיע: שבר צריך להיות הוון, נושם לדוחות.

הבעיה העיקרית של הסרט האחר מדי (160 דקות) היא שאינו כלכך מעניין. ישו אינו מעורר תודות, לכל היותר הוא מעורר נבונות לעקוב אחריו, או אחר משחקי של חולס. דאפי כישו (מראקד זה כתר רוח) הצליח לקבל את המפקדה, לרגע אין שום חשש שיקריים את סקורסוזה כפי שהוא ממחזק את קאחאצאקיים ואת החממנות שיש לו בראש על חסיסון של האיש מנצח. התפעלות הביקורת האמריקנית מן הנסיון להתיאור 'ישו אגשי ומחלל איה' מובנה, שכן זו מהצדקה היותר לעשות בתקופתנו סרט על ישו. עוד הצדקה היא, אלי, בבלי רשת הגל הפורמנטאליסטי העובר על העולם, הפותר עניין בתופעה חרדית לסוגיה: השאלה היא אם לא היה אפשר להעניק יותר עומק להמונו של ישו, לרם כן היה דרוש, בריאה כימאי אירופי צרפתי, או אנגלי או איטלקי מאיטליה.

18

ה'אז' במל

רנדי ברק, מנכ"ר לא פחות מאזרחי מיקל

אם אתם חובבי ג'אז אל תחשבו סקסופונים, אפילו פעם אחת זה יותר מדי. תרשמו: אילת, מד' 27-8 ועד ה' 30, פסטיבל הג'אז השני או בשמו הצבעוני: ג'אז בים האדום. על הגייד נוב'אז המרחק בין הגייד לתוצאה המוסית הוא בדרך-כלל קטן, מבחינה רשמית המוסיקאים ארבעה ימים של תזונה אמיתית. תוספת את האווירה של אילת, את מקום המוסים (נמל אילת) ותקבלו ג'אז עם תפאורה, שווה כל קילומטר של נביעה ממרבו הארץ.

רשימת המוסיקאים (כ' 120) כוללת מספר ענקי-ג'אז שמגיעים במיוחד מחו"ל, וזה משרת בתקופה הנבחרת, לצד להקת ג'אז נבחרת מהארץ.

ג'ו פאס
את הסיבות המרכזיות שבטבעיה שווה לטרוח עד אילת, פאס, גיטריסט אנרי, אחד השמות היותר מוכרים בחקשר של גיטרת הג'אז בדרום ובכלל. נכון, הוא חודקן והאצבעות זה לא מה שהיה פעם, אבל זו הורמנות דר'פעמית לשמוע אנרה ואסדר לפסס אותו.

המנון של פאס מושפע מגיטריסטים כמו אדלי כריסטיאן ובנוחר ג'נגו ריינהארט, לו הוא גם הקדיש את אחד מאלבומיו הראשונים, "ל'נג'ו". סגנון שמושפע מהמוסיקה וטבניקית הנגינה המסורתית, לצד שילוב של גישה מודרנית יותר שהושפעה ממה שקרה בג'אז בשנות ה-50 וה-60. סאם, לצידו של ווס מונטגומרי המאוחר, אחראי לטופורליות האורדית של הגיטרה. וד שלם של גיטריסטים צעירים גדל על ברכיו, ואין ספק שהשתחמכו כפסטיבל אילת מקפידה את הפסטיבל בדרך להברר הבינלאומית. שהפסטיבל בליכר וזקוק לה כשנים האחרונות הוא מופיע לבר, כך שכאילת תהיה הורמנות לשמוע אותו סולו.

חמישיית פיל וודס

פיל וודס שם נוסף ששווה לטרוח בשבילו. נגן סקסופון אלט ששייך לרוד של שנות ה-50, חודר שהביא את מהפכת הבר' בופ. מוכר בנגינתו את צלילי פרק, אם כי יש לו נסיה לצליל הקל'.

וודס הספיק לנגן עם מוסיקאים כמו ריו גילספי, בני גורמן, קלרק טרי, ותלמיד מונק ודשימה אורבה. מהשימה אפשר להבין שמדובר בג'אז שמחודר לביכופ ולק' הקל'מסודות, אם כי בדרך הנבוכה שלו משלב וודס השפעות של מוסיקה בת זמננו. החמישייה שלו מורכבת ממוככים והיא כוללת, בנוסף לודס שינגן גם קלרינט, את סופ האהל — חוצצרה, האק גאלפר — פסנתר, סטיב גילמור — תופים וניל גורדון — כם.

הרפרטואר בנוי על סטנדרטים בשילוב חומר מקורי שכתבו חברי ההרכב. ייחודו של ההרכב ביציבותו, הם סגנונים ביחד בבר למעלה מעשר. צלילי, כמו שאפשר להבין מרשימת המוסיקאים, אקוסטי עם ניסיון להבאלת בין עוצמה של הביג-בנד לקסעי הסולו האופייניים להרכבים מצומצמים.

ארי פלמיירי ותזמורת

דני גוטפריד, יו"ר הוועדה האמנותית של הפסטיבל ציין, שהם משתדלים בכל פסטיבל לבלול לפחות הרכב סלמה אחר. בשנה שעברה זה היה טיבו פואנטה המלודית והשנה ארי פלמיירי, אולי המוסיקאי הסלמה החשוב ביותר שפועל בים. הסעתו מעמידה את הפסטיבל בכניעה לגבי השנה הבאה, אבל ריה לצדה כשעתה פלמיירי, שיגיע לארץ עם שמינייתו, וזה סטנדרט, מלחין וגם נושא הרגל של הסלמה, כולל הרכבים וההקשרים חודר מוסיקליים. הסלמה, סגנון שמתחיל לתסום בארץ, הוא שילוב בין ג'אז לריקוד הלטיני. פלמיירי לקח את השילוב הזה והעמיק בו

נמל אילת מארח את פסטיבל הג'אז השני. לצד מבחר להקות מהארץ, 14 במספר (יש עוד), יופיעו שבעה הרכבים מגוונים ומבטיחים של "ענקי ג'אז" מוחל. אם בכל ימות החמה בדאי להורים אילתה, בסוף חודש אוגוסט על אחת במה ובמה

מאת יוסי גונן

אזינו

יחב נוסף שלא בליכר מוכר בארץ, טריו בריטי שיביא ללפסטיבל את הצד של הג'אז האירופאי. שוב הרכב לא שגרתית במלחמת, הכולל את ג'ון טיילור — פסנתר, קני ווילר — שופר, ומוניס הנסטון — קולות. הנציגה היחידה של הצד ה'אז' בנפס לורכב הווקאלי של בית הספר רימון. הסגנון ג'אז סדתי, מוסיקה מוקדמת, עכשווית.

סולאים

השנה עשר הרכבים ישראליים ישתתפו בפסטיבל. שיטת ה'אז' של הרכבים נשארה כמו בשנה שעברה. כל הרכב

מאורזות, בהשראה יסודית מלודיים. מהרפוטאר כולל גם חומר מוסיקלי ערבי וישראלי, ומעורב לסגנון ג'אז. יחד עם פיאמנטה — סקסופון שופר, אלט, נחום פרפקוביץ — פסנתר, יורא אדון — כם, ארון לבין — תופים. נגן אודת אברהם פלד — חוצצרה. מדוי גלני — הרכב מיוחד בראשות צליל גלני מלחין ופסנתרן שעלה לארצ' מבדיה'ל ומשתלב בעולם הג'אז הישראלי. הטריו סגנון מוסיקה מרובבת, קשה להאזנה, וג'אז ופשי עם מוטיבים קלסיים ואלקטרוניים, דבה אילתה, שווה חשמתילב מיוחדת, יחד עם גלני מנגנים: דריס גאמר — סקסופונים קלרינט, חליל, מידה מרקיביץ — תופים.

● מוכבי הג'אז הישראליים — ניסיון לכנות הרכב שיהיה מעין

בסמך ארי פלמיירי — סלמה כמו כספרים

לשמה עם יצירות בביצועו והוועדה האמנותית ורני גוטפריד, יו"ר הוועדה האמנותית של הפסטיבל, מה שיש כאילת משקף ינגן כעבר עם הרכבים של מונק מוטיבמריה וטיטו רודריג'ז, כן שאי אפשר להאשים אותו בחוסר בקיאות בכל מה שנגוע לצד הלטיני. התזמורת שלו מייצגת קו חדש, צליל מודרני יותר, שולר הפעשה בארצ'ב. מעבר לחרשנות המוסיקלית, פלמיירי הוא הית כמות, מה שמבטיח מופע סלמה כמו כספרים, קרי לא מנסים לקרד מודגה הראשון.

להקת רנדי ברק

בשנה שעברה הופיעו אחיו, מייקל ברק, בשנה השנה השנה חוזר של האת דגני (חוצצרה). מוכשר לא פחות, עם קריירה חזונה כפריסה הרכבה שלה לוז של האק הצעיר מייקל. שמות והראם סילבר, צדלי מונגאם, ארט בלייקלי וכן סטיב וודר, ריאה הוס סול מקדונלד, סטוליק. כמרכין שיתוף פעולה עם אחיו בברכס כמו "הלומות" או "האחים ברק". כשנים האחרונות מוביל רנדי ברק הרכב משלו המשלב ג'אז עם מוסיקה ברולאית, מקצב הבוסטרונגה ופופ. הרכב מסוגות, קצבי, ברק משתמש, כמו אחיו, במיטת השיכלולים והפיתוחים העכשוויים. יחד איתו בהרכב מנגנת אשתו אלנה אלאם, קלרינטי מוכשרת, כשרון כמי עצמה שיתוף הפעולה ביניהם הונח על גבי תולקלים. אמנרה, יצא לי לשמוע אותם בנדידיק ומרובי כמופע חודק מונה. מיוחד, שם נוסף שכראי לציין הוא המתופף דני גוטליב שיתף עם ברק ואליאם מבטיח הרכב.

רייב ליבמן רודי בירר

ליבמן וברירר וצופיעו בפסטיבל הקודם עם רביעייתם, "קוסמוס". הסעם הם חודדים כצמה המוסע שייך לצד האונגנרי של הג'אז סגנון פחות, ג'אז ופשי, כל הסעה שונה משדמת, הכי כנוי על האילתור ועל שיתוף הפעולה והתיאום כון השנים. בירר וליבמן משתחרס משהל קורכ ל'20 שנה, כ'ל'א לא צריך לראו כנושא ומאום, המופע מיתר גם בשל השילוב הכלי בין השניים. ליבמן — סקסופון חליל, בירר — פסנתר, אין כם, ארתופים שיתוף פעולה.

הכי עיתים גיימס מודי

שהנהגה של הרכב זה, גיימס מודי, מוכשר לא פחות, עם קריירה חזונה כפריסה הרכבה שלה לוז של האק הצעיר מייקל. שמות והראם סילבר, צדלי מונגאם, ארט בלייקלי וכן סטיב וודר, ריאה הוס סול מקדונלד, סטוליק. כמרכין שיתוף פעולה עם אחיו בברכס כמו "הלומות" או "האחים ברק". כשנים האחרונות מוביל רנדי ברק הרכב משלו המשלב ג'אז עם מוסיקה ברולאית, מקצב הבוסטרונגה ופופ. הרכב מסוגות, קצבי, ברק משתמש, כמו אחיו, במיטת השיכלולים והפיתוחים העכשוויים. יחד איתו בהרכב מנגנת אשתו אלנה אלאם, קלרינטי מוכשרת, כשרון כמי עצמה שיתוף הפעולה ביניהם הונח על גבי תולקלים. אמנרה, יצא לי לשמוע אותם בנדידיק ומרובי כמופע חודק מונה. מיוחד, שם נוסף שכראי לציין הוא המתופף דני גוטליב שיתף עם ברק ואליאם מבטיח הרכב.

מיפגש מיסנה של ותיקי הג'אז הישראלי ובעצם מקימו. שיישה שהתארגנה באופן דר'פעמי לצורך הפסטיבל. נגנים מודיין (פי.סי.) אשורוביץ — יו"ר האסון, חוצצרה, דני גוטפריד — פסנתר, גים גרשנקין — סקסופון, אלברט פיאמנטה — סקסופון קלרינט, אהר'ל קמינסקי — תופים, אמיל דם — כם.

● רפולטניה — הרכב קלסי. אולי ההרכב המוזהה ביותר בג'אז הישראלי. קיים עם הפסקות קצרות וארבות מאז 1971, הנרעין נשאר תמיד רומן קונצמן — חליל, סקסופון, קמינסקי — תופים, סטיב פסקוף — גיטרה.

● צלילי שכני — הרכב יציב נוסף, קיים מאז 1983, מאחדיו חקליט (מצר גרד בג'אז המקומי) הגידסה הנבוכות של ההרכב נוטה לפיחון, אם כי החומר המוסיקלי של הלהקה בנוי מרקע השנה של כל אחד מחברי ההרכב — מג'ארפיוח'ן רוד כלוז, דוק, מוטיקה דרוסאמריקנית ועד סגנונות קלסיים ופולקלור. בהרכב: שמוליק קובלסקי — סקסופונים אהרונ' כד'ארי — גיטרה, איתי רוזנבאום — קלרינט, אודן פריד — תופים, ויקטור אוס — כם, אילן קציקה — כלי-הקשה.

● האנסמבל של בייס רימון — הרכב קולי יחיד בפסטיבל.

הוקס עלידי גיל דור, מוסיקאי מודה בדימון שמשמש גם כמנהל המוסיקלי והמעבר של הרכב. האנסמבל שר "אריפלה" וללא ליווי כליו. התבנית כוללת סטנדרטים אמריקניים ושירים פופולריים בעברית. שרים: אורלי מווריובל, זכר גרביימוכין, צילה נקסי אמסלם, רודית פרקס, סיגל שפי, רייב שנייד, דמי דהאל.

● מטיבת יחרי — הרכב המשלב בין ג'אז מסודות לפיחון ומוטיקה לטינית. מרבית הקטעים מקוריים, הייחוד — הרכב המשלב שני נגני סקסופון שמנגנים על מגוון רחב של בלי-נשיפה ומעניקים להרכב צליל מקורי ייחודי. עמיקס קימלמן, גורד אגמון — סקסופונים, אלי מנג — כם, דוד גוטפריד — פסנתר, דוני חולן — תופים.

● "וויווי" — הרכב שזכה בשנה שעברה בפרס הציירה

ההרכב הציב של הסקסופוניסט פיל וודס

המוקדית. חברי ההרכב באים ממקומות שונים כעולם, מנגנים מוסיקה מקורית המשלבת יסודות של בייכופ, סוד'ן ואונגנר. יחודו של ההרכב בשימוש בקלרינט ככלי מוביל. החולר דובין — קלרינט, זומי בלמן — גיטרה, מרקס פמוליאן — קונטרבס, דאובן חוק — תופים, יחד עם "וויווי" ינגן כאוחר הספנתר הגרמני כריסטיאן שפנרל.

● חמישיית נעמים הרני — הרכב המנגן מוסיקה מקורית, שוב ג'אז מסודות עם פיחון ומוסיקה לטינית. בנוסף לקטעים הנקוריים של עמוס הרני ינגנו קטעים לגיטרה סולו. עמוס הרני — גיטרה, עמיקס קימלמן — סקסופונים, דמי לויז — פסנתר, יורא אדון — כם, דוני חולן — תופים.

● שלישיית "קדמויה" — הרכב שאני אוהב במיוחד. מוסיקה מקורית, כעיקר של דאן קלור, ג'וזם המשלבת ג'אז עם אלמנטים מודרניים ומערביים. דאן קלור ג'וזם — כם, גיטרה, סטיב פסקוף — גיטרה, דני גרבל — תופים, כלי-הקשה, טרומבון.

● שלישיית רני גוטפריד — בייכופ, הארדבופ, רפרטואר הכווי על הסטנדרטים הקלסיים של סגנונות אלה. רני גוטפריד — פסנתר, אלי מנג — קונטרבס, גיא כד'ארי — תופים.

● "קומבו II" — להקה המנגנת יצירות שהולחנו ועובדו עלידי בוריס גאמר, ובמידה ג'אז בסגנון הריקסלנר. התוכנית כוללת יצירות מקודדות של גאמר. בוריס גאמר — סקסופונים קלרינט, שמוליק קובלסקי — סקסופונים, משה ריבול — טרומבון, טרי וידר — כנול, גיטרה, ארי רוזנוב — קונטרבס מים מרקיביץ — תופים.

כל הרכב, גם וודס וגם ישראלים, יופיעו סעמיים, כך שיש אפשרות לכנות תכנית שתכלול את כל המופעים בנקרים תמימיים סגנונות. כדוח. כיתות אמנ' כקונטרבסדיון אילת. כל האמנים ישובו כמלוו אחו, מה שמבטיח גימ'ס מיוחדים לאחר המופעים מנגלי. מודי הרבטיס, ווליס במיוחד בהשוואה למה שמקובל בפסטיבלים אחרים. העיקר ילה הרכב ג'אז ובאיכות אין אמה מתי בסטי. לאילת, שם העולם דרומה... נוסעים רחוק תאמינו לי שפדאי.

פסטיבל אילת עם לו פאס, בדרך לחמור בינלאומית

